

[GODZIWY *ai*

N sg m godziwy.

Sł stp brak, Cn s. v. godny, Linde XVIII w.

Zdatny, zdolny, nadający się: Godziły et godziwy/ Aptus, dignus, commodus, idoneus. Volck Fff4.

Synonimy: gotowy, sposobny.

Cf GODLIWY, 1. **GODNY, GODZĄCY SIĘ, GODZIELY, GODZIĘTNY**

KW